

2. Regulamin ten powinien być podany do publicznej wiadomości w sposób przyjęty na danym terenie i wskazywać:

- 1) miejscowości (wsie), w których wprowadza się obowiązek pełnienia warty,
- 2) okres, na który wprowadza się pełnienie warty, z zaznaczeniem, czy jest to warta dzienna czy nocna,
- 3) godziny rozpoczęcia i zakończenia warty (diennej i nocnej),
- 4) liczbę osób przypadających na jedną wartę,
- 5) obowiązki wartowników w czasie pełnienia warty,
- 6) ustalone znaki rozpoznawcze dla wartowników oraz zawierać
- 7) pouczenie, że za uchylenie się od obowiązku pełnienia warty bądź też za niedbałe wykonywanie tego obowiązku grozi kara aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 zł (na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej — Dz. U. Nr 20, poz. 120).

3. Na podstawie uchwalonego regulaminu pełnienia wart sołtysi sporządzą dla poszczególnych miejscowości imienne wykazy zobowiązanych oraz kolejność pełnienia przez nich warty. Wykazy te powinny być wywieszane w miejscu i w sposób przyjęty dla danej miejscowości i stale aktualizowane.

4. Wezwanie do pełnienia warty następuje w formie ogłoszenia wykazu osób zobowiązanych albo w formie indywidualnego zawiadomienia.

§ 2. 1. W celu zapewnienia prawidłowości pełnienia warty prezydium rady narodowej po porozumieniu z kierownikiem właściwej terenowo straży pożarnej i właściwym sołtysiem ustala:

- 1) środki i sposoby alarmowania,
- 2) trasy obchodów wartowników,
- 3) liczbę wartowników wyznaczonych na jedną wartę.

2. Liczbę osób wyznaczonych na jedną wartę przeciwpożarową ustala się w zależności od wielkości obszaru, sposobu zabudowy oraz innych warunków mających wpływ na zagrożenie pożarowe danej miejscowości.

§ 3. Do obowiązków wartownika należy w szczególności:

- 1) punktualne przybycie na miejsce objęcia warty,
- 2) przeciwdziałanie zauważonym w czasie pełnienia warty naruszeniom przez mieszkańców przepisów o zapobieganiu pożarom,
- 3) niezwłoczne alarmowanie mieszkańców zagrożonych domostw oraz najbliższej straży pożarnej i sołtysa o powstałym pożarze.

§ 4. Wartownicy w czasie pełnienia warty powinni nosić znaki rozpoznawcze (§ 1 ust. 2 pkt 6), a w czasie warty nocnej — posiadać przyrządy oświetleniowe nie stwarzające niebezpieczeństwa pożaru.

§ 5. Kontrolę pełnienia warty przeciwpożarowej przez zobowiązanych przeprowadzają przedstawiciele prezydium właściwej rady narodowej, komendy straży pożarnej i Milicji Obywatelskiej.

359

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 października 1962 r.

w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych grup gospodarstw rolnych.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nie podlegają doliczeniu do podstawy opodatkowania podatkiem gruntowym przychody, osiągnane przez podatników prowadzących w swych gospodarstwach rolnych, położonych na obszarze województwa katowickiego, działy specjalne w zakresie produkcji warzyw i nasienictwa ogrodniczego tych warzyw:

- 1) w uprawie gruntowej w strefach podmiejskiej, wiejskiej i wiejskiej oddalonej — w latach 1963—1965;
- 2) w szklarniach i inspektach nowo założonych bądź odbudowanych (kapitałny remont) w roku 1961 i w latach następujących — przez okres 3 lat, licząc od roku pierwszego zbioru.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

360

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 29 czerwca 1962 r.

w sprawie zaszeregowania do grup uposażenia lektorów i nauczycieli zatrudnionych w szkołach wyższych i wyższych szkołach zawodowych.

Na podstawie art. 105 i 132 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336), art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) oraz § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych (Dz. U. Nr 43, poz. 225) i w porozumieniu z Ministrami: Zdrowia i Opieki Społecznej, Oświaty, Kultury i Sztuki oraz Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia mają zastosowanie do lektorów, nauczycieli wychowania fizycznego oraz nauczycieli przedmiotów, zawodów i umiejętności praktycznych — za-

trudnionych w szkołach wyższych i wyższych szkołach zawodowych, podległych Ministrom: Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia i Opieki Społecznej, Oświaty, Kultury i Sztuki oraz Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Zaszeregowanie do grup uposażenia nauczycieli studium wojskowego w szkołach wyższych, nauczycieli przedmiotów pomocniczych w wyższych szkołach artystycznych oraz akompaniatorów regulują odrębne przepisy.

§ 2. 1. Lektorom przyznaje się przy powołaniu do pracy uposażenie zasadnicze grupy 5K.

2. Rektor szkoły wyższej (wyższej szkoły zawodowej) może przyznać przy powołaniu do pracy uposażenie:

— grupy 4K, gdy lektor posiada co najmniej 5 lat po-

pozytywnie ocenionej praktyki pedagogicznej w nauczaniu danego języka w szkołach wyższych i średnich,

- grupy 3 K, gdy lektor posiada co najmniej 10 lat pozytywnie ocenionej praktyki pedagogicznej w nauczaniu danego języka w szkołach wyższych i średnich lub gdy lektor mający co najmniej 7 lat takiej praktyki wykazał się wybitnymi osiągnięciami w pracy dydaktycznej bądź w zakresie doskonalenia metod nauczania języka obcego, bądź przez opracowywanie skryptów i podręczników.

3. Lektor pobierający uposażenie zasadnicze grupy 5 K lub 4 K awansuje do bezpośrednio wyższej grupy uposażenia przy zastosowaniu zasad określonych w ust. 2.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się do lektorów posiadających kwalifikacje określone w uchwale nr 144 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 1953 r. w sprawie określenia kwalifikacji wymaganych od nauczycieli języków obcych zatrudnionych w szkołach wyższych (Monitor Polski Nr A-24, poz. 201).

§ 3. 1. Nauczycielom wychowania fizycznego przyznaje się przy powołaniu do pracy uposażenie zasadnicze grupy 5 K.

2. Rektor szkoły wyższej może przyznać przy powołaniu do pracy uposażenia:

- grupy 4 K, gdy nauczyciel wychowania fizycznego posiada co najmniej 5 lat pozytywnie ocenionej praktyki pedagogicznej w szkołach wyższych i średnich,
- grupy 3 K, gdy nauczyciel wychowania fizycznego posiada co najmniej 10 lat pozytywnie ocenionej praktyki pedagogicznej w szkołach wyższych i średnich.

3. Nauczyciel wychowania fizycznego pobierający uposażenie zasadnicze grupy 5 K lub 4 K awansuje do bezpośrednio wyższej grupy uposażenia przy zastosowaniu zasad określonych w ust. 2.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się do nauczycieli wychowania fizycznego posiadających kwalifikacje określone w uchwale nr 342 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1953 r. w sprawie określenia kwalifikacji wymaganych od nauczycieli wychowania fizycznego w szkołach wyższych (Monitor Polski Nr A-52, poz. 581).

§ 4. 1. Nauczycielom przedmiotów, zawodów i umiejętności praktycznych przyznaje się przy powołaniu do pracy uposażenie zasadnicze grupy 6 K.

2. Rektor szkoły wyższej (wyższej szkoły zawodowej) może przyznać przy powołaniu do pracy uposażenie:

- grupy 5 K, gdy nauczyciel przedmiotu, zawodu lub umiejętności praktycznych posiada w zakresie nauczanego przedmiotu co najmniej 5 lat pozytywnie ocenionej praktyki w szkołach wyższych i średnich,

- grupy 4 K, gdy nauczyciel przedmiotu, zawodu lub umiejętności praktycznych posiada w zakresie nauczanego przedmiotu co najmniej 10 lat pozytywnie ocenionej praktyki w szkołach średnich i wyższych.

3. Nauczyciel przedmiotu, zawodu lub umiejętności praktycznych, pobierający uposażenie zasadnicze grupy 6 K lub 5 K, awansuje do bezpośrednio wyższej grupy uposażenia przy zastosowaniu zasad określonych w ust. 2.

§ 5. Awansowanie do wyższej grupy uposażenia, o którym mowa w § 2 ust. 3, w § 3 ust. 3 i § 4 ust. 3, może nastąpić najwcześniej z dniem pierwszym miesiąca następującego po spełnieniu warunków, od których zależy wyższa grupa uposażenia.

§ 6. 1. Lektorów, nauczycieli wychowania fizycznego oraz nauczycieli przedmiotów, zawodów i umiejętności praktycznych, zatrudnionych w szkołach wyższych przed wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych (Dz. U. Nr 43, poz. 225), przeszeregowuje się do grup uposażenia zasadniczego, określonych w § 3 tegoż rozporządzenia — przy zastosowaniu zasad ustalonych w §§ 2—4 niniejszego zarządzenia.

2. Nauczyciele zawodu, którzy w czasie określonym w ust. 1 nie mając jeszcze 5 lat praktyki nauczycielskiej pobierali w wyższych szkołach artystycznych uposażenie zasadnicze w kwocie 1.600 zł miesięcznie zgodnie z zarządzeniem nr 119 Ministra Kultury i Sztuki z dnia 29 czerwca 1955 r. w sprawie zasad zaszerogowania nauczycieli przedmiotów pomocniczych i nauczycieli zawodu w wyższych szkołach artystycznych — przeszeregowuje się do grupy 5 K.

§ 7. 1. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 grudnia 1955 r. w sprawie zaszerogowania do grup uposażenia nauczycieli języków obcych w szkołach wyższych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 4, poz. 33),
- 2) zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 7 lutego 1956 r. w sprawie zaszerogowania do grup uposażenia nauczycieli wychowania fizycznego w szkołach wyższych oraz nauczycieli zawodu w niektórych szkołach wyższych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 28, poz. 388 i z 1958 r. Nr 55, poz. 262).

2. W zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem traci moc zarządzenie nr 119 Ministra Kultury i Sztuki z dnia 29 czerwca 1955 r. w sprawie zasad zaszerogowania nauczycieli przedmiotów pomocniczych i nauczycieli zawodu w wyższych szkołach artystycznych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *H. Golański*

361

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 11 września 1962 r.

w sprawie wykonywania działalności przewodnika po muzeach, na wystawach i po zabytkach nieruchomych.

Na podstawie art. 69 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwolenie na wykonywanie działalności przewodnika po muzeach lub na wystawach wydaje wydział kultury prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), właściwy ze względu na miejsce zamieszkania ubiegającego się o zezwolenie,

§ 2. O zezwolenie na wykonywanie działalności przewodnika po muzeach lub wystawach może ubiegać się osoba pełnoletnia, która posiada:

- 1) obywatelstwo polskie,
- 2) odpowiednie kwalifikacje moralne i społeczne,
- 3) wykształcenie średnie lub wyższe, stwierdzone odpowiednim dokumentem,
- 4) odpowiednie kwalifikacje, stwierdzone przez komisję kwalifikacyjno-egzaminacyjną.